

NAUZEA

• 4 •

LISTOPAD 1997

ČASOPIS SPOLKU ČESKÝCH STUDENTŮ FARMACIE – FARMACEUTICKÁ FAKULTA UNIVERZITY KARLOVY

JEDEN VEČER

Klára Havránková

Život je celej ve veliký kapce
slaný modrý
bez vln
rozmazaný nevnímavý tváře
možná soucitný
možná výsměšný
a já
já velkej rebel
plnej bláznovství
a bacilů
Krk v jednom ohni
peklo hadr
části pod krkem
radši nezmiňuju
Acylpirin a potit
Slečno, máte chřipku
Jo, chřipku
jenže vono to napadá
i mozkový závity
zmítám se v křečích
existenciálních myšlenek
Jo, a taky čekám telefon
Jako každej tady na bytě
z toho vyplývá zcela jasně
že se nedočkám
matematická pravděpodobnost
je přátelé zcela jasná
Má to jednu vadu
Zapomněli tam započítat
Murphyho zákony
Jedna tableta
druhá tableta
a krk pořád horší
Jedna stránka
druhá stránka
mozek pořád menší
a kniha tlustší
tak jakápak pravděpodobnost
znáte to...
Zase jsem o pár dní starší
a pomalu začínám chápat
jak se ten svět točí.

Úvodník

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,
šla jsem takhle jednou ze školy a nějak se mi vůbec
nechtělo na koleje. Tak jsem si řekla, že si ještě
pročtu nástěnku Spolku. Čtu a čtu a najednou můj
zrak padl na krabičku Nauzičku. „Visí tady tak
opuštěně už asi půl roku a musí jí být chudince
smutno, že do ní nikdo nic nehází, pomyslela jsem
si a jen tak ze zvyku jsem ji obrátila. Trochu jsem
se polekala, když na mě vypadly dva složené papíry
– nejsem na to zvyklá. Rozložila jsem je a začetla se
do nich. Kdybych se nestyděla zakřičet radostí,
udělala bych to. Konečně nám totiž někdo touhle
cestou nabídl příspěvky k otištění. A můžete sami
posoudit, že dost dobré – stačí si nalistovat Patolo-
gii zdravého rozumu a básničku Studijně-
historicko-organizačně-farmaceutickou (v příštím
čísle si budete moci přečíst další dvě básničky od
stejněho autora). Takže touto cestou za články moc
děkujeme.

Doufám, že se necháte inspirovat a že nám ta-
ky něco napíšete. Až něco stvoříte, nedávejte prostě
vaše výtvary do šuplíku (a už vůbec ne do koše), ale
do Nauzičky. Nemusíte ji samozřejmě krmít jenom
příspěvky, ale taky vašimi názory na časopis, co se
vám líbí a co naopak ne, o čem by se mělo napsat.
Přijímáme dokonce i anonymy, ale v případě pří-
spěvků se přimlouvám za napsání kontaktu na vás –
to abychom se mohli domluvit např. na zkrácení,
úpravě, změně názvu atd. (je samozřejmě, že v
časopise se mohou objevit třeba jen vaše iniciály
nebo pseudonym).

A to je pro dnešek všechno, nebudu vás zdržo-
vat. Začtete se do stránek Nauzey a nezapomeňte
užívat poslední krásné dny a týdny před zkouško-
vým.

-niki-

Úvodník ■

Obsah:

Úvodník	1
Řádění redakčního šotka	2
2x setkání	2
Plesání na Žofině	4
Střípky, klípky, stesky	5
Činnost Spolku v loňském roce	5
Studentské výměny 1998	7
Návštěva na katedře	8
Dobrodr. Adělky Polárkové ...	12
Himalájské sny a probouzení ...	15
Patologie zdravého rozumu	16
Studijně-historicko-organizačně- farmaceutická	19
Proč tu jsem?	21
Soutěž!	22
Peníze	23
Konečník	24

NAUZEa

5.-Kč

časopis Spolku
českých studentů farmacie

Vydává:

SČSF, Heyrovského 1203,
501 65 Hradec Králové
tel.: +420-49-57 63 220
fax: +420-49-521 00 02
nauzea@faf.cuni.cz

Šéfredaktor:

Veronika Janíková

Redakce:

Jitka Buchníčková

Klára Havránková

Martin Kopecký

Jana Němcová

Jiří Voděrka

Ilustrace:

Milan Laub

Technická spolupráce:

Michal Pokorný

Řádění redakčního šotka

Tak vám teda povím, že náš redakční šotek byl po prázdninách pěkně nadrženej. Nemohl tři měsíce do ničeho šťourat a chybělo mu to tak, že si v minulém čísle pěkně zařádl. Dostal se až do tiskárny a tam odsekl jméno tajemnice Spolku od pozvánky na valnou hromadu. Vypadalo to potom tak, jak jste viděli — Lenčino jméno se ocitlo nad článkem „A je ze mě Spolkař...“, který jsem opravdu napsala já, jak je správně uvedeno za článkem.

A pak chtěl ten náš trpasličí šotek prověřit vaši inteligenci. Ukecal mě totiž (i když nevím, jak se mu to povedlo), abych nenapsala žádné vysvětlení k poněkud delšímu článku „Jak sepsat diplomovou práci“ od Dr. Jílka. Ale protože se na něj hodně lidí ptalo, pokusím se to uvést na pravou míru. Šlo totiž o první část jakési „příručky“; dnes mů-

žete uprostřed časopisu najít pokračování. Takže si obě části vytrhněte, svažte dohromady a můžete začít „diplomkovat“. A jestli můžete brát uvedené rady vážně? Pokud jste si už kousek přečetli, zjistili jste určitě, že celý článek je sice psán trochu nadneseně, ale že má dost slušnou informační hodnotu. Doufám, že hlavně my, kteří začneme na diplomce co nevidět pracovat, to velice rychle zjistíme.

Ještě si ten prevít šotek udělal pár pravopisných chyb, několik mezer zmenšil a jiné zase zvětšil, ale na to už jsme si už museli zvyknout. Snažíme se ho udržet na uzdě, ale moc se nám to nedaří. A proto se tedy všem, kterým jsme způsobili potíže či bezesné noci, velice omlouváme.

-niki-

2x setkání

POSTŘEHY ZE SETKÁNÍ

V říjnu proběhlo v nové posluchárně setkání vedení fakulty s akademickou obcí. Mé pátrací oko nezahledlo příliš mnoho studentů v řadách senzácechtivých posluchačů, proto bych vás ráda na některá fakta upozornila.

- 1) Studenti postižení záplavami mají stále možnost využít některých výhod: zvláštního stipendia, prominutí kolejného.
- 2) Jednotlivé katedry jsou povinny před začátkem výuky jednotlivých předmětů zveřejnit požadavky k udělení

zápočtu. (V těchto kritériích již pak nemůže docházet během roku ke změnám.)

- 3) Bylo podáno bezmála 200 (?) žádostí o individuální studijní plán a většině se vyhovělo.
- 4) Zahájil se prodej skript v prostorách Střediska vědeckých informací. Zatím se tu nachází materiály převážně pro studenty prvního a druhého ročníku. Nabídka bude průběžně aktualizována.

- 5) Velkou rekonstrukcí prošla studovna při Středisku vědeckých informací. Dnes vám nabízí 36 velmi pohodlných míst, příjemné prostředí, rozší-

řenou nabídku knih a časopisů, k dispozici je i denní tisk.

Ladka

Víte, kolik nás přibýlo?

K přijímacímu řízení bylo přizváno 1154 studentů, dostavilo se jich 823.

Přijato	264
Přijato celkem po odvolací komisi	298
Oznámilo, že nenastoupí	66
Odvolalo se	31
Zapsalo se do 1.ročníku (uvedeni pouze ti, kteří prošli přijímacím řízením)	201

Navíc u nás začali studovat 2 samoplátci v ČJ (ze Slovenska) a 5 samoplátců v AJ (3 z Řecka, 1 z VB, 1 ze Súdánu). V této chvíli ale může být tento počet vyšší, neboť zájemců o studium v angličtině bylo celkem 13.

MLUVILA JSEM S REKTOREM

17. listopadu, při příležitosti Dne boje studentů za svobodu a demokracii, se konalo setkání vybraných studentů UK s rektorem, prof. JUDr. Karlem Malým, DrSc. Sešli jsme se v Malé aule Karolína a po přivítání a shrnutí vývoje univerzity za poslední roky se rozvinula diskuse. Zpočátku sice poněkud nesmělá, ale později o to více zajímavá. Hovořili jsme o různých problémech, nejvíce snad o lékařských fakultách (je neobvyklé, aby jedna univerzita měla v jednom městě tři stejně zaměřené fakulty). Ale to se nás až tak moc netýká. Mě mnohem více zaujaly otázky týkající se propojení jednotlivých fakult. V Praze se na několika místech připravuje vybudování jakýchsi „mini-campusů“ (campus = univerzitní areál, např. na Albertově). Také prý bude časem možné studovat jednotlivé předměty na různých fakultách. Prostě si řeknete: „Tenhle předmět se mi u nás nelíbí, budu

na něj chodit na jinou fakultu“. Je to podle mě velice pěkná myšlenka (i když co potom s těmi učiteli, kteří nebudou mít koho učit), ale v rámci naší fakulty dost složitá. Přece jenom jsou téměř všechny fakulty v Praze a zajet si tam jen na jednu přednášku je ztráta času. O tomto problému a o našem pocitu izolovanosti od Univerzity jsme se s panem rektorem bavili i na následujícím rautu. Jako jedno z řešení nám nabídl pozvat některé přednášející k nám na fakultu (udělat jakýsi cyklus neobvyklých přednášek). Takže buďte na pozoru, ať něco zajímavého nepropásknete. Ono totiž i to, co není potřeba na žádnou zkoušku, může být pro vás přínosné.

Doufám, že se panu rektorovi bude líbit Nauzea, kterou jsme mu při této příležitosti předali.

-niki-

Plesání na Žofíně

V pátek 21.11. 1997 večer se v Praze konal reprezentační ples Univerzity Karlovy. Byl to vůbec první ples UK po 650 letech od jejího založení. Plesalo se v nově rekonstruovaném objektu Žofína.

Vše vypuklo ve 20 hodin slavnostním zahájením rektorem UK Prof. JUDr. Karlem Malým, DrSc. Zraky a srdce většiny přítomných dívek však přitahoval moderátor celého večera, Petr Vichnar. K tanci jsme si mohli během večera vybrat z několika žánrů: taneční orchestry Václava Hybše a Josefa Hlavsy, Originální pražský synkopický orchestr, Ivana Hlase se skupinou, Varmužovu cimbálovku; či k poslechu Dobrý Večer Quintet.

Výběr tedy přestřel. Pořadatelé možná záměrně zvolili malé taneční parkety, což znamenalo VHD (tj. tělo na tělo).

Jelikož je student zvědavý tvor, pečlivě jsme prozkoumali veškerá zákoutí Žofína a obdivovali jeho architektonickou krásu. Také jsme učinili závěr, že v Praze

je opravdu drazé (odolejte např. Champagne Don Perignon za 5 600 Kč).

Ples se opravdu vydařil, všichni zástupci FaF vzorně reprezentovali fakultu a „brousili“ parket téměř až do úplného konce.

Maxík

Chtěli bychom také touto cestou poděkovat panu raktorovi za možnost zúčastnit se tohoto plesu

Strípky, klípky, stesky...

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji tomu (či těm), kdo nám dokázal, že koridor vytopit lze. Mohli jsme se ohřát v pátek 7. 11. 1997. Již několik let jsme uzavírali sázky, zda prosklený prostor může být skleníkem.

Nejvíce se mi líbilo rušno, které obstarávali prodejci všeho možného (mohli jsme si koupit vánoční ozdoby, hračky, knihy o výchově dětí...). A kdo nakupoval? Bílé pláště zaměstnanců. Hezké Vánoce – obchodu zdar a na univerzitní půdě opět někdy nazdar!

názor z krabičky Nauzičky

NÁZOR

Rozhodně nepatřím k těm, co by si vylévali zlost psaním článků, ale toto mě naštválo.

Někteří přednášející mají opravdu zvláštní přístup k termínům a předtermínům na zkoušky. Nechci se věnovat hodinám, kdy přednášející pouze

předčítá studijní materiály, ale často zapomíná většina přednášejících, že přednášky nejsou povinné, tudíž nemohou jen tak vydat předtermín pouze těm, co jsou dnes přítomni. To je případ předmětu RADIOFARMAKA, kde se tohle praktikuje.

Možná to přednášející myslí dobře, že dává přednost skalním posluchačům jako odměnu za včasný příchod na přednášku a setrvání. Ale neměl by si být jist, že ho právě v tento den nevidí dobrá polovina poprvé, neboť bylo ohlášeno, že možná příště budou termíny.

Existují i ti, co chodí celý semestr a právě dnes se nemohli dostavit – existují totiž zpoždění dopravních prostředků, nemoci... Ti mají prostě smůlu.

anonym ze 4. ročníku

Upozornění: Názory čtenářů nemusí být v souladu s názorem redakce.

Činnost Spolku v loňském roce

Na žádost redakce Nauzey jsem se v následujících řádcích pokusil shrnout to nejdůležitější, co se v loňském roce ve Spolku stalo. Jedná se v podstatě o text „Zprávy o činnosti SČSF“, kterou jsem přednesl na letošní Valné hromadě Spolku.

Zhruba před rokem se ujal nově zvolený výbor SČSF své funkce. Záhy jsme se mohli přesvědčit, že jsme převzali vedení velmi dobře fungující organizace, díky pořádání 42. kongresu IPSF v dobré finanční situaci. Chtěl bych proto zde

ještě jednou minulému výboru poděkovat.

Během ročního funkčního období se nám, myslím, povedlo navázat dobré vztahy s novým vedením fakulty, jsme zváni na jednání Kolegia děkana, kde se snažíme zastupovat zájmy studentů. Fungovala dobrá spolupráce s Českou lékařskou komorou – zúčastnili jsme se různých akcí, např. Mezinárodního semináře o evropském lékařství či podzimních Lékařských dnů. ČLK nás podpořila při vzniku časopisu. Velmi dobré vztahy máme s brněnskou Unií studentů

farmacie a bratislavským Slovenským spolkem studentů farmacie. Scházíme se nejméně dvakrát do roka a vyměňujeme si cenné poznatky, uskutečnily se vzájemné návštěvy plesů. V této spolupráci bychom chtěli pokračovat.

Kromě zahraničních akcí, souvisejících s naším členstvím v mezinárodních studentských organizacích IPSF a EPSA a zahraničních výměn, vyvíjel náš spolek různé aktivity, o nichž bych se chtěl zmínit.

Na prvním místě jmenuji obnovení časopisu Nauzea, které se podařilo jen díky obrovskému úsilí redakce a spolupracovníků. Každý může výsledky jejich práce sám posoudit, myslím si, že se Nauzea stala součástí akademického života na fakultě. Domnívám se, že se jedná o velmi prospěšnou činnost, která dělá Spolku čest.

Dále bych chronologicky uvedl a pokusil se zhodnotit důležitější akce uskutečněné v rámci minulého volebního období.

V listopadu loňského roku se realizoval první projekt z minulého valné hromady. Uskutečnila se exkurze do brněnských firem Lachemá a Phoenix, navštívili jsme kolegy z Farmaceutické fakulty VFU v Brně, večer jsme strávili ve viněném sklípku. Tato akce se setkala s velmi dobrým ohlasem všech účastníků.

Březen XXVI. Ples farmaceutů, tradičně pořádaný naším Spolkem a těšící se velkému zájmu návštěvníků patřil opět mezi to lepší, co mohla královéhradecká plesová sezóna nabídnout. Plesu se zúčastnila kompletní vedení naší i brněnské fakulty.

9. dubna konaná Studentská vědecká konference zaznamenala za pět let své existence nejvyšší zájem studentů. Bylo na ní prezentováno 45 voluntérských

nebo diplomových prací, 6 zástupců pak reprezentovalo fakultu na „nadnárodní“ konferenci v Bratislavě. Díky pochopení vedení fakulty a sponzorství firmy Helago jsme mohli pro účastníky připravit společenský večer a předat jim stipendia.

Tradiční „Sud na čarodějnice“ se i přes nepřízeň počasí těšil opět velkému zájmu členů Spolku i ostatních studentů, nálada byla dobrá.

Závěrem mi dovoluji, abych se zmínil o tom, co se nám nepodařilo. Ani po téměř osmi letech se nepřestáváme potýkat s obecnou pasivitou a nízkým zájmem o Spolek ze strany většiny studentů. Stále se nám nedaří přesvědčit více lidí k aktivní spolupráci. Fakt, že nezastupujeme většinu studentů nám navíc znesnadňoval plné členství v mezinárodních studentských organizacích.

Trápí nás i nízká až žádná aktivita mnoha členů Spolku, kteří často pouze využívají výhod z členství plynoucích. Zejména příprava plesu je značně náročná a uvítali bychom nové tváře do plesového výboru.

Další má poznámka by se pak týkala těch, kteří, ač minimálně nebo dokonce vůbec rozvoji Spolku nepomohli, přesto vznášejí na adresu ostatních kritiku. Na členských schůzích, kde k tomu měli příležitost, však s návrhy na zlepšení nevystoupili. V jejich případě sice oceňujeme zájem o spolkové záležitosti, ale velmi by nás potěšilo, kdyby své, byť třeba dobře míněné výtky vznášeli v době, kdy jsou aktuální, neboť, jak se říká, „po bitvě je každý generálem.“

Všichni členové výboru působili ve svých funkcích poprvé, mnohemu jsme se museli od základů naučit a ne všechno se nám podařilo přesně tak, jak jsme si představovali. Ale mohu zcela rozhodně říci, že jsme se snažili pracovat co nejlépe

a z minulých chyb se poučíme.

Závěrem bych chtěl jako prezident Spolku českých studentů farmacie poděkovat výboru a všem dalším členům spolku, kteří svou prací nezištně pomáhali

udržovat spolek v činnosti.

Tomáš Šimůnek
prezident SČSF

Studentské výměny 1998

Leckterého zájemce o studentské výměny asi často napadá, jak vlastně taková výměna probíhá, kdo v celém tom maratonu vyřizování vlastně figuruje. Odpověď je jednoduchá. Možnost aktivně se zapojovat do studentských výměn nám studentům, členům SČSF, umožňuje IPSF, sdružující studenty farmacie celého světa. Poplatek, který účastník zaplatí je částka, která případně z větší části IPSF a pak také zemi, která studenta přijímá, na pokrytí nákladů spojených s poštovním. Pro letošní rok byla na kongresu ve Vancouveru zvolena jako největší „boss“ Liza-Marie Condradie z Jižní Afriky, která nás všechny koordinuje a stará se taky o správné placení příspěvků jednotlivých zemí. Od minulého roku se docela dost změnilo a právě na tyto změny bych Vás chtěla upozornit.

Tak tedy od letošního roku se setkáte s jiným typem přihlášek. Kolonky sice zůstanou stejné, pozměněná bude velikost, čímž se značně ušetří papír. Samozřejmě, že hned, jak je dostanu, dám je k dispozici všem zájemcům.

Rakousko od příštího roku nepřijímá žádné zájemce o výměny.

Většina zemí bude při potvrzení o přijetí vyžadovat potvrzení o pojištění na dobu praxe.

I když o vykonávání praxe v Anglii je velký zájem nejen u našich studentů, často se stává, že jejich jazykové znalosti neodpovídají, a proto kontaktní osoba

z Velké Británie prosí o very, very good English. A proto prosím, berte toto jejich přání při rozhodování v potaz.

A na závěr zcela jednoduchý postup: Krokem číslo jedna je vyzvednutí přihlášky. Pak ji řádně vyplnit v angličtině (3 kopie) a odevzdat zpět Katce Zeilingerové, která má výměny u nás na starost. K samotné přihlášce je nutno připojit životopis, a to opět v angličtině ve třech kopiích, a navíc usměvavou fotografii. Vaše přihláška bude odeslána Lize-Marie do Jižní Afriky, která je rozdělí a odešle do země, kterou jste si vybrali. Pak byste měli být nějakou dobu trpěliví, neboť se Vám právě v této době hledá pracovní místo. Pokud jste se narodili pod šťastnou hvězdou a práci jste získali, obdržíte dopis s tímto rozhodnutím. A právě teď je ta pravá chvíle, abyste nás zpětně informovaly o Vašem přijetí (tedy mě nebo Katku Zeilingerovou E21) a také zpětně informovali i hostitelskou zemi o přijetí této radostné zprávy a sdělili, jestli tuto nabídku přijímáte. Nakonec musíte také své poslední rozhodnutí o cestě odeslat poštou nebo E-mailem Lize-Marie. Stejně tak je třeba dát vědět nám i Lize-Marie pokud přijetí nejste. Máte pak šanci, že Vaše přihláška postoupí do další země, kterou jste plánovali. Aktuální adresu Lisi-Marie získáte u nás.

Přeji Vám hodně štěstí.

Edith Balatková

NÁVŠTĚVA NA KATEDŘE

Jak už jste si určitě všimli v minulém čísle, špacírujeme po škole (ne že bychom to obvykle nedělali) a snažíme se dát dohromady aspoň trochu čtivé a vašemu oku a uchu přitažlivé rozhovory se zástupci jednotlivých kateder. Minule to bylo Oddělení tělesné výchovy a sportu, teď je to fyzikální část Katedry biofyziky a fyzikální chemie. Příště se můžete těšit na zbytek vyučujících tohoto zaměření. Takže začínáme. Přeji příjemné počtení.

Katedra biofyziky a fyzikální chemie

(část první)

Rozhovor s Doc.RNDr.Ing. Stanislavem Ďoubalem

Já tedy nevím, jestli se ode mě dozvíte něco, co vás může zajímat....

Určitě, my se vždycky dozvíme něco, co nás zajímá.

Ted' sedíme u paní sekretářky, a proto asi necítíme žádný tabák. Víme o vás, že kouříte dýmku.

Ano, já kouřím u sebe. Tak když vám to nebude vadit, tak já si potom zapálím, ale tady se ostýchám.

Proč?

Protože nekuřáci jsou hrozně agresivní národ a tváří se na člověka divně a myslí si divné věci.

A nepotkal jste někdy lidi, kteří by dělali rozdíl mezi fajfkou a cigaretami?

Dost často, ale spíš si myslím, že to říkají ze slušnosti. Já sám cigarety také nemám rád. Navíc tito lidé vdechují kouř do plic a to je nezdravé. Fajfka se vtahuje pouze do úst. Kdybyste se nadechla fajfky, tak byste omdlela.

Stejně jako pana doc. Krále se musíme zeptat i vás. Co byste doporučil studentům jako nejlepší budíček, takové příjemné ranní vstávání.

No, tak jak se budím já, to by se studen-

tům asi moc nelíbilo. Já ráno vstanu, dám si studenou sprchu a pak jdu nakrmit svého psa. Vy ale možná ani studenou sprchu ve vašem věku nepotřebujete. Vy jste probuzení hned. No, ale asi by to chtělo nějaký optimismus po ránu. Něco takového, co by člověku zvedlo náladu, ale zase ho to moc nevyčerpalo. Rozhodně si myslím, že není správné si třeba zacvičit. Mínil tím více, trochu samozřejmě ano, ale nesmí se to přehánět. Já jako student jsem se snažil sportovat, ale vždycky, když jsem si dal po ránu trénink, tak pak jsem byl celý den unavený. Opravdu si člověk musí dát pozor, aby se nevyčerpal. Já myslím, že on má určitou psychickou energii na celý den a když ji vyčerpá hned po ránu, tak je odpoledne mrzutý a nevrlý. Takže začínat spíše v pohodě a pozvolna.

A v kolik hodin vstáváte?

Většinou ve třičtvrtě na osm, ale když jsou praktika, tak musím o hodinu dřív.

Když už jste mluvil o tom psovi, co mu dáváte dobrého k snídani?

Pes je fena od vlčáka a má moc ráda slezinu nebo konzervu. Myslím, že je od

firmy Propesko. Vypadá to jako lunch meat a je to určeno jako dobrá strava pro zvířata masožravá.

Nakrmíte po ránu taky sebe?

To ano, sebe nakrmím, ale ne, že bych to ujídal psovi. Sam jám vejce se špekem nebo se slaninou.

Tak přejdeme k něčemu vážnějšímu, jak byste představil svoji katedru?

Já bych začal obranně a možná, že se mylím. Mám trochu pocit, že studenti naší katedru příliš rádi nemají, že ji totiž považují za nedůležitou. Oni prostě na tuhle školu přicházejí s tím, že budou lékárníci. Týká se jich tudíž biologie a chemie. Matiku a fyziku považují za nutné zlo. Nevidí důvod, k čemu je mohou potřebovat. Je to velká chyba a hned vám vysvětlím proč. Myslím, že když je člověk vysokoškolák, měl by mít základní přehled a k tomu tyto obory nezbytně patří. Univerzita není fabrika na odborníky, ale je to vzdělávací instituce. Je to zdroj poznání. Musíte rozumět věcem, které děláte, do podstaty a k tomu tady potřebujete fyziku, která je součástí přírodních věd. Vezměte si jenom experiment, protokoly, výsledky experimentu atd. Všechno tohle má dlouholetou tradici a kořeny ve fyzice. A jestliže si člověk myslí, že nepotřebuje fyziku, pak tvrdí, že nepotřebuje nástroj, který nezná. Tak např. Jan Žižka za husitských válek by používal halapartny, sudlice a palcáty, ale určitě by nepoužil laserové dělo, protože ho prostě neznal. Tolik k obhajobě fyziky, ale nutno podotknout, že katedra není jenom fyzika. Máme tady tři oddělení – biofyzikální, kde se snažíme podat základ pro další studium. Pak máme oddělení výpočetní techniky a matematiky. Matematika je královna věd, ta tu být musí, ale obhajobu žádejte spíše po doc. Klemmerovi. A jako poslední je fyzikální chemie.

Na tu už jsou snad názory z řad studentů lepší, to už si uvědomujete, že ji budete potřebovat např. v analytice. A ještě bych rád upozornil na fyzikální chemii II, které se v angličtině říká „physical pharmacy“. To je něco jako biofyzika, ale pro pokročilejší studenty, obsahující i vybrané kapitoly z fyzikální chemie tak, abyste byli připraveni na potřeby technologie a farmakologie. Kromě toho nesmím zapomenout (a velmi rád bych upozornil), že máme i postgraduál. Moc lidí nám tam sice nechodí, ale to je možná lepší. Jedná se o gerontologii – neboli vědu o stárnutí. Je to náš koníček a jsme na něj moc pyšní.

Máme tady na vás jednu stížnost - mnoho studentů hledalo povinně volitelný předmět na vaší katedře a žádný nenašlo.

My jsme vypsalí tu gerontologii, ale zcela přesně jsme ji nezařadili. Nakonec byla dána do těch nejméně povinných, což je dobře. Abych se přiznal, o dalších jsme vůbec nepřemýšleli. Prostě nás to nenapadlo. Budu rád, když přijdete s konkrétním návrhem. Určitě na toto téma zavedu diskusi, ale vás už se to asi týkat nebude. Tak snad dalších ročníků.

Ještě se vás zeptáme, co vy považujete za svoji nejdůležitější práci tady na katedře?

To se asi nedá rozdělit. Nejvíce mě samozřejmě zajímá výzkum v už zmíněné gerontologii. Ale samozřejmě jsme tu od toho, abychom učili, takže se musíme snažit předmět udělat nejlépe, jak jsme schopni. Výzkum je až na druhém místě.

A kam řadíte z hlediska důležitosti oběd? Já nechodím na obědy, takže pro mě není důležitý.

Chtěli jsme se vás taky zeptat na zkoušku v prvním ročníku, proč došlo ke spojení fyziky s matematikou a jakým způsobem se vypočítává výsledná známka? Pár

studentů se totiž bouřilo, když z fyziky a biofyziky měli jedničku, z matematiky trojku a do indexu dostali hodnocení „dobry“.

Mluvil jsem s doc. Duškem o znovurozdělení těchto předmětů. Před pár lety se totiž měnily studijní plány a byl určený počet zkoušek, a tak se rozhodlo o spojení. Byli bychom rádi, kdyby k rozdělení došlo co nejdříve. Také pro studenty by to určitě bylo lepší, protože by se učili kratší dobu a méně by toho během přípravy na zkoušku zapomněli. Také je to složitější z finančního hlediska.

Podle počtu hodin je fyzika dotována dvojnásobně, takže matematika má menší váhu, a proto z fyziky jsou známky dvě a z matematiky jedna. Kdyby měl student z matematiky dvojku a z ostatního jedničku, tak dostane dvojku. Kdyby měl z matematiky jedničku, tak ji také dostane. Co se týče vámi zmiňovaného případu, to jsou lidé, o kterých pan doc. Klemra říkal, že by je nejraději vyhodil, ale nechtěl to udělat kvůli matice, když fyziku uměli. Z matematiky měli opravdu mizerné znalosti, takže jiná známka nebyla

Rozhovor s Ing. Vladimírem Kubíčkem

Než si začneme povídat, chtěla jsem se vás (už tradičně) zeptat, jak se vám ráno vstává?

Já vstávám strašně nerad.

To by chtělo pár doušek kávy.

Bohužel, já kávu nepiju.

A jak si tedy pomáháte?

No, prostě musím vylézt z postele. Nejdřív se leknou budíku a pak se přemlouvám, že bych měl vstát. Zatím se mi to daří.

Asi by hlavně nižší ročníky zajímalo, čím se na vaší katedře zabýváte, jak „kvete“ výzkumná činnost, jaká je náplň

možná. Už z toho důvodu, že by to zrovna nedělalo dobrý dojem, kdyby se někde zmínili, že ze zkoušky, která obsahuje matematiku, mají dvojku a přitom ji umí velice špatně. Student má možnost si známku opravit, přičemž opravuje pouze matematiku, pokud mu ostatní hodnocení vyhovuje. Myslím, že matika je hodně důležitá.

Proč je fyzikální část písemná?

Hlavně z toho důvodu, že jsem na ni sám a zkoušení celého ročníku bych nezvládl. Osobně bych ale byl pro kompromis, aby byla ústní i písemná. Potřeboval bych ale pomocnou ruku. Jedna dívka se sem hlásí, tak doufám, že zvládne konkurs. Problém je v tom, že bude čerstvou absolventkou přírodních věd, takže než se vypracuje, uplyne pár let.

Ted' úplně z jiného konce – jak jste trávil prázdniny a jaké máte koníčky?

Když mám volno, sbalím si batoh a spacak a jdu jako za mladých let na vandr. Mým koníčkem je práce a samozřejmě pes.

Moc vám děkujeme za rozhovor.

Jsem moc rád, že jste přišly.

práce volentérů či diplomantů?

Já budu mluvit za fyzikální chemii. Nevím, jestli jsem tou správnou osobou, která by to měla posuzovat, protože jsem na katedře poměrně krátce (3 roky pozn. red.). Spojení slov fyzikální chemie je poněkud odstrašující, takže se k nám vrhají spíše posluchači se sklonem k chemii. Letos mne mile překvapilo, že na diplomky se chodili ptát už i třetíáci, i když čtvrtíáci ještě nemají témata diplomových prací zadána. A to jsem tady zažil prvně. Asi je to tím, že třetíáků je letos hodně. Katedra vypisuje každoročně

kolem patnácti témat diplomových prací. Z toho asi polovina připadá na fyzikální chemii. Zájem se liší rok od roku. Pracuje u nás i několik volentérů. Zda je jich v porovnání s ostatními katedrami více nebo méně, nevím. Já mám na starosti dva. Ted' něco k výzkumu. Začnu vedoucí našeho oddělení, docentkou Lázníkovou. Paní docentka se zabývá termodynamickým hodnocením plazmatické vazebnosti léčiv (vaznost na bílkoviny v krevní plazmě) a dále vývojem nových radiofarmak. Potom ještě na katedru dochází její dřívější vedoucí, prof. Gaspáříč, jehož celoživotním hobby jsou barvičky, což je nádherné téma. Pan profesor zkoumá barevné reakce, které mají analytické využití při identifikaci a stanovení léčiv. Posledním v řadě jsem já. Dal jsem se na zkoumání fyzikálně-chemických a analytických vlastností farmaceuticky významných povrchově aktivních látek. Povrchově aktivní látky – to je hmota, která samozřejmě naprosto neposlouchá. Při jejich výzkumu částečně spolupracuji s panem profesorem a pokoušíme se využít barevných reakcí pro extrakční fotometrii těchto látek. Vedle toho ještě spolupracuji s katedrou farmaceutické technologie na sledování kinetiky uvolňování léčivých látek z biodegradabilních polymerů. Přesně na tom všem mají studenti možnost pracovat.

Plánujete něco nového do budoucna?

Naše plány vycházejí z toho, že oddělení fyzikální chemie má velmi chudé přístrojové vybavení. Je to patrně důsledek investičního zanedbání v minulosti. Pokud se zeptáte mých volentérů, zjistíte vám rádi sdělí, s jakými stařečky zde pracují. Proto je naší strategií toto oddělení lépe přístrojově vybavit. Což znamená hlavně shánět peníze a psát granty. Dále jsme si vědomi toho, že bude nutné

obnovit některé učební texty pro předmět Fyzikální chemie I, tedy napsat skripta. Prozradím zde, že na tom již pracujeme.

Uvažoval jste o vypsání volitelného předmětu?

Abych se přiznal, uvažoval jsem spíše o nepovinném semináři, který by se týkal fyzikálně-chemických výpočtů. Já totiž počítám rád.

(Toho jsem si na vašich hodinách také všimla (samozřejmě nejen toho) – pozn. red.)

A čím se zabýváte ve volném čase? Co kultura a sport?

Naše katedra sportuje pravidelně každý rektorský sportovní den.

A Vy sám? To mě přivádí na otázku, jestli jste ženatý?

Ano, mám rodinu a právě proto volného času moc není.

Ted' jste asi zklamal většinu studentek této fakulty, které už měly možnost se s vámi v průběhu studia setkat

To snad ne. Ale bychom neodbíhali od otázky – věnuji se hlavně některým drobným pracem doma. Naposledy to bylo natírání oken. Takže skutečně volného času moc nemám. Co se týká sportu, já, sportovní antitalent, vás asi zase zklamám. Rekreačně jezdím na kole, hraju tenis, badminton a mariáš, to ano.

Když už jsme v té osobní sféře, jaké je vaše nejoblíbenější jídlo?

Ted' jste mě zaskočila. Nepatříte náhodou k nějaké kulinařské lobby? Kdybych si měl ale vybrat, zvolil bych českou kuchyni. Tradiční vepřo, knedlo, zelo a české pivo.

Jak se vám líbí Nauzea?

Nauzea se mi moc líbí, je to opravdu velice milé zpestření života na fakultě. Studentský časopis je krásné čtení, z něhož se člověk dozví ledacos zajímavého ze života posluchačů a pozná je čas-

tečně z „civilní“ stránky. Pokud bych měl vyzvednout nějaký odborný článek, velice se mi líbila homeopatie pana prof. Višňovského. Kdybych ho nečetl, tak jen podle tématu a autora bych čekal názory militantního homeoskeptika. Ale to se nestalo. Pan profesor v něm velice hezky uvedl argumenty pro a proti. I další čísla jsem alespoň prolistoval a rovněž mne zaujala. Jen v posledním čísle jsem, bohužel, nenalezl obvyklou exkurzi do některého z hradeckých restauračních zařízení.

Jak jste trávil prázdniny?

Podívejte se, u nás doma je hodně oken, ale samozřejmě kromě nich jsem se také věnoval rodině (strávili jsme velice krásnou dovolenou v Katalánsku).

Co vás v poslední době nejvíce pobavilo? Nebo nejvíce naštvalo?

Jejda, abychom nesklouzli do politiky. Co mě pobavilo, to už si nevzpomínám. Docela mě ale znechutilo, co jsem se doslechl o praktikách v některých grantových agenturách.

Chtěla jsem se zeptat, co je s paní Dr. Filipovou? Mezi studenty totiž byla velice oblíbená.

Paní Dr. Filipová nás nečekaně koncem

prázdnin opustila. Odešla učit na zdejší biskupské gymnázium.

Jak jste spokojen se svou prací na katedře?

Moc. Mně se tady líbí. Jako práce každého vysokoškolského pedagoga má dva směry. Odborný a pedagogický. Musím říct, že mě baví oba. Pedagogický mám rád proto, že jsem v kontaktu s posluchači, to mě „povznáší“ na duchu a brzdí mé sklouzávání směrem k senilitě. A komunikace s neživou hmotou je taky docela dobrodružství. I když neposlouchá.

A jak se vám spolupracuje s kolegy?

Fajn, vycházím s nimi dobře. O vánocích pořádáme besídku. Dárky rozdává buď věkem nejmladší, nebo služebně nejmladší. Minulý rok jsem je rozdával já, jelikož na této katedře působím teprve krátce. Předtím jsem pracoval v bioanalytickém centru Na Záměstí a ještě předtím na VŠCHT v Praze, kde jsem studoval.

Děkuji, že jste si na mě našel čas a také za příjemné popovídání. Snad někdy nashledanou.

Těšilo mě.

-jin-
-haf-

DOBRODRUŽSTVÍ ADÉLKY POLÁRKOVÉ

DÍL DRUHÝ – TĚŽKÝ ZAČÁTEK

Adélka má prázdniny,
tak má volna hodiny.

Na slunci leží v noci i ve dne
a její tělo celičké hnědne,
kope se za uši nebo se nudí,
koupat se nechodí, voda ji studí.

Tak utek červenec, půl srpna taky
namísto hnědé má barvu khaki.
Nevadí jí, že se liší,
optimismus z ní dnes čiší,
že zas zhnědne, Adla věří,
tak se maže, váží, měří,

KRČMÉRY, V.- MĚNKYNA, R.- HAVLÍK, J.: Penicilíny a cefalosporíny. Martin, Osveta, 1986, s. 71, 89, 123.

Rovněž lze použít systém rozlišení pomocí malých písmen u vrocení (Krčméry et al., 1986a, Krčméry et al., 1986b), potom je pro každou zmíněnou stranu zvláštní citace lišící se jen písmenem u vrocení a číslem strany:

KRČMÉRY, V., MĚNKYNA, R., HAVLÍK, J.: Penicilíny a cefalosporíny. Martin, Osveta, 1986a, s. 71.

KRČMÉRY, V., MĚNKYNA, R., HAVLÍK, J.: Penicilíny a cefalosporíny. Martin, Osveta, 1986b, s. 89.

atd.

Způsob citace jiných zdrojů (DP, patentů atp.) najdeme v normě 010197

Pokud necitujeme písemný pramen, ale ústní informaci, uvedeme v textu obvyklý odkaz (MATLÁŠEK, 1994) a v soupisu literatury uvedeme:

MATLÁŠEK, R: ústní sdělení, 1994.

4.3. Popis metod

Diplomová práce má svoji hodnotu tehdy, pokud lze její experimenty reprodukovat. Vedle pravidla P1 platí pravidlo P8:

Metody musí být popsány tak, aby každý (základních metod znalý, přiměřeně bystrý) následovník mohl naše experimenty opakovat (a výsledky potvrdit).

Musíme tedy volit kompromis mezi polopatičností a arogantní nicneříkajícností. Představme si sebe někdy před rokem (odečteme z svého IQ asi 10 bodů) a podle toho (sami sobě) metodu popisujeme.

4.3.1. Použitý materiál

Držme se pravidla P8: Uvedme vše, co se použilo, včetně označení výrobce, u méně slovných firem i zemi sídla firmy. Pokud existují, uvádíme čísla šarží či další identifikační znaky. Bývá zvykem uvádět nejprve materiál živý (zvířata, dobrovolníci) potom nádobí, náčiní a přístroje a na konec chemikálie. V seznamu lze pro často uváděný materiál zavést zkratky. Byl-li použit počítač, i on zasluží být uveden včetně software. Materiál uvádíme zásadně ve formě výčtu, bez komentáře k čemu a jak byl použit. Toto bude v popisu metody. Viz pravidlo P3.

4.3.2. Popis pracovního postupu

V úvodu lze (není podmínkou) stručně uvést princip metody. Potom popisujeme jednotlivé pracovní fáze dle pravidla **P8**. Na mysli máme především stručnost, jednoznačnost a srozumitelnost. Je dobré rozčlenit popisy tak, aby opakované akce byly popsány jednou a potom na ně odkazovat. Místo souvislého textu lze použít i popisu v bodech. Čím je naše metoda unikátnější, tím pečlivěji ji popisujeme. Používaný materiál uvádíme co nejstručněji [např. pomocí zkratk (FFR, PBMC)], ale tak, aby ho bylo možno v seznamu materiálů jednoznačně identifikovat.

Do metodické části uvedeme i způsoby výpočtů, použité statistické metody a způsoby vyjádření výsledků. viz. **App. 3**.

4.4. Výsledková část

4.4.1. Slovní popis výsledků

Tato kapitola se skládá obvykle ze slovního popisu výsledků (viz. **App. 4.**), zde čtenáře stručně seznámíme s fakty. Podrobnější a úplné výsledky uvádíme v tabulkách a grafech, na něž ve slovním popisu výsledků odkazujeme: *Digoxin v dávce 1,2 mg/kg má u myši letální účinky. Viz tab. 4.2.*

4.4.2. Tabulky a grafy

sumují dosažené výsledky. Svobodně se rozhodneme, co bude pro čtenáře při prezentaci výsledků přijatelnější, zda grafy či tabulky. Budou to grafy. Jsou-li v DP jak tabulky, tak grafy, mělo by být jejich použití smysluplné a uvážlivé. Je zbytečné (a vcelku nepřijatelné) aby složité a nepřehledné tabulky vyjadřovaly totéž co elegantní a pochopitelné grafy. Dále platí pravidlo **P9**:

Každá tabulka (graf) musí mít takový popis (legendu), aby byla srozumitelná sama o sobě (bez pracného hledání smyslu čísel a zkratk jinde v textu). viz App. 4.

Nelze např. nadepsat tabulku: Tab. 6. Výsledky pokusu č. 5. a hned uvádět jakási čísla.

4.5. O diskusi

Diskuse slouží k začlenění našich výsledků do kontextu světové vědy. V ní čtenáři podáme svůj náhled na získané výsledky, porovnáme je s dosud známými údaji a můžeme si dovolit i zevšeobecnění svých výsledků (pokud to povaha výsledků a povaha naše umožní). Diskuse je nejsofistikovanější částí práce, zde se má prokázat naše duševní vyspělost, přehled v oboru, své místo má však i pokora a nástin dalších kroků (projektů) v řešení dané problematiky.

4.6. Co do závěru

Zde by se měl čtenář dovědět, zda se podařilo to, co bylo proponováno jako cíl práce, včetně stručného přehledu nejdůležitějších výsledků a náznaků dalšího osudu problematiky řešené v DP.

4.7. O čem je souhrn

Souhrn na 15 - 20 řádcích charakterizuje práci včetně jejího záměru, dále uvádí použité metody, shrnutí výsledků, principiální body diskuse a perspektivy řešeného tématu. Souhrn by měl sloužit ke zhrnutí seznámení se s prací a měl by zájemce přiměřeně motivovat k tomu, aby si práci přečetl celou. Pokud tak neučiní, měl by mít díky souhrnu představu, o čem DP je a co z ní vyplývá.

Dosud není jednota v tom, kam souhrn umístit, nejčastěji bývá před úvodem nebo za závěrem, cizojazyčný souhrn je vždy za závěrem práce.

5. Zpracování rukopisu

Píšeme-li DP nejprve v ruce, nešetříme papírem. Píšeme obřádek pouze po jedné straně papíru. Prostor mezi řádky a rubu listu necháme volný pro vpisování vylepšujících myšlenek, doplnění údajů atd. Velice bedlivě evidujeme veškerou použitou literaturu, např. kartotékou, kterou lze přenést do programu Sepsys. Ten za nás udělá konečný soupis literatury přesně podle normy.

6. Konečná úprava textu

Zde využijeme výpočetní techniku. Nelitujeme času na seznámení se s možností textového editoru, který máme k dispozici. Zhruba dvouhodinové prolitování příručky k textovému editoru ušetří v budoucnu většinou desítky hodin vysedávání před počítačem. Jde o to, abychom věděli, co vše editor umí, protože potom dokážeme tyto možnosti využít. Když ale nevíme, co máme chtít, tak to většinou nevyužijeme. Platí pravidlo **P10**:

Počítač je náš kamarád

Na FaF UK máme Microsoft Word, pokud píšeme jinde, předem zjistíme, zda naše texty napsané jiným editorem bude možno přenést (na disketě 3,5 palce) do Wordu. Pozor na viry!

Namátkou, co nám Word nabízí:

- volbu různých typů písma, stylů atd.
- přenášení částí textu na různá místa DP
- volbu velikosti mezer mezi písmeny i řádky
- zvýšení přehlednosti textu pomocí různých stylů, viz zde styl Pravidel, poznámek, literárních citací atd.
- použití různých šablon pro vzhled strany či písma

- možnost vyhledat v textu libovolné slovo, zkratku atp., tyto nahradit jinými
- kontrola pravopisu, která pomůže při hledání překlepů
- bezproblémová tvorba tabulek [v programu Excel i grafů], jejich uprava
- vkládání obrázků, chemických vzorců
- stránkování
- číslování a opuntikování odstavců
- bezpracnou tvorbu obsahu a rejstříku

Díky výše uvedeným možnostem není důvod, aby každá DP neměla vzhled lepší než tento text.

Jednotlivé kapitoly DP (Úvod, Metody atd.) tvoříme jako samostatné soubory, které jednoznačně pojmenováváme. Vždy vytváříme přesně jednu záložní kopii např. na disketu nebo na pevný disk. Veškeré nepotřebné soubory mažeme a udržujeme v adresářích maximální přehled a pořádek. Pro psaní všech souborů (částí) DP používáme stejných šablon, veškeré úpravy formátu, písma, okrajů atd. necháme až na úplný konec sepisování.

Je-li celá DP ve formě jednotlivých kapitol hotova a zkontrolována, pak teprve text sesadíme dohromady, naráz upravíme formát atd. ostránkujeme a vytvoříme "Obsah". V této chvíli je vhodné rovněž vymyslet název a hledat oponenta.

Úprava titulní strany je v **App.5**.

Druhá strana se používá k poděkování spolutvůrcům DP. [Čestná prohlášení o autenticke autorství, o použití pouze citované literatury atd. nejsou nutná, neb nebývají ani pravdivá]

Dle norem by textová strana by měla mít 30 řádků a na každém z nich 60 až 70 úhozů (písmen či mezer). Laserové tiskárny a proporční editory umožní realizovat o něco více řádků i úhozů bez ztráty čitelnosti.

Text v předchozím rámečku se zdá být pro DP docela přijatelný. "Vzhled stránky" byl nastaven:

- levý okraj 3,5 cm, ostatní okraje 2,5 cm,
- stránkování dole uprostřed, řádkování 21 bod
- velikost písma Arial 12 bodů.

Tisk po opravení všech překlepů a po zapracování připomínek školitele svěříme laserové tiskárně. DP kopírujeme tak, aby byly k dispozici alespoň 4 exempláře. Potom už čeká knihař a úspěšná obhajoba.

MNOHO ZDARU.

7. Shrnutí

Místo souhrnu uvedeme jakési desatero pisatele DP. Pořadí "Pravidel" vychází z předchozího textu, diplomanti sami přijdou na pravidla další a užitečnější, sami též zjistí, že pravidla jsou zde proto, aby mohly existovat výjimky z nich.

1. Přehlednost a srozumitelnost!
2. Diplomová práce je určena (zasvěceným) čtenářům. Mysleme proto na ně.
3. Non multa sed multum.
4. In medias res (Žádné okecávání).
5. Jednotná forma, tj. český pravopis i mluvnice, citace literatury atd. od počátku do konce.
6. Jedna myšlenka = 1 odstavec.
7. Citace informačního zdroje má tento zdroj jednoznačně a přitom úsporně identifikovat a umožnit čtenáři tento zdroj nalézt.
8. Metody musí být popsány tak, aby každý následovník mohl naše experimenty opakovat.
9. Každá tabulka (graf) musí mít takový popis, aby byla srozumitelná sama o sobě.
10. Počítač je náš kamarád.

Appendix

App. 1. Příklad desetinného členění textu a rozsahu kapitol

(s výraznými příznaky *horror carientiae voluminis*.)

Obsah

Zkratky.....	4
1. Úvod	5
2. Teoretická část.....	6
2.1. Fagocytující buňky.....	6
2.1.1. Polymorfonukleární leukocyty.....	6
2.1.2. Makrofágy.....	7
2.2. Chemiluminiscence.....	10
2.2.1. Reaktivní formy kyslíku ve fyziologických a patologických reakcích organismu.....	10
2.2.2. Složky chemiluminiscenčních a bioluminiscenčních reakcí.....	13
2.2.3. Fagocytóza mikročástic.....	14
2.3. Biodegradabilní polymery jako nosiče antimikrobních látek.....	16
2.3.1. Biodegradabilní polymery.....	16
2.3.2. Ornidazol.....	19
2.4. Interakce léčiv s imunitním systémem.....	20
3. Experimentální část.....	21
3.1. Materiál.....	21
3.1.1. Zvířata.....	21
3.1.2. Roztoky, činidla, média.....	21
3.1.3. Pomůcky a přístroje.....	21
3.2. Pracovní postup.....	23
3.2.1. Příprava suspenze testovaných látek.....	23
3.2.2. Příprava buněčných suspenzí.....	23
3.2.3. Měření chemiluminiscence.....	24
3.3. Vyjádření výsledků.....	25
4. Výsledky.....	26
4.1. Chemiluminiscenční aktivita lidských buněk stimulovaných biodegradabilními polymery.....	27
4.2. Chemiluminiscenční aktivita zvířecích buněk stimulovaných biodegradabilními polymery.....	31
5. Diskuse.....	40
6. Závěr.....	52
Literatura.....	53

Pozn. Pokud se použije hierarchizovaných nadpisů (nadpis 1, nadpis 2 až n) je tento obsah zpracován programem Microsoft Word automaticky, tj. bezpracně.

App. 2. Příklad uvádění seznamu zkratk

Zkratky

AUC	plocha pod křivkou
bb.	buňky
CL	chemiluminiscence
i.p.	intraperitoneální aplikace
LF	lékové formy
MFS	monocytárně-fagocytární systém
PMN	polymorfonukleární leukocyty
PLG	částice kopolymeru připraveného z kyseliny mléčné a glykolové
PLG-ORN	částice kopolymeru připraveného z kys. mléčné a glykolové s 15% sodné soli ornidazolu
SOD	superoxiddismutáza

App. 3 Příklad popisu metod

3. Experimentální část

3.1. Materiál

3.1.1. Zvířata

Konvenční bílé myši, samci z chovu Velaz Praha, dodané 19.2. 1994, chované za standardních podmínek (viz zásady SLP) ve vivariu FaF UK. Hmotnost jedinců se pohybovala mezi 35 - 40 gramy. Stáří myši bylo 12 -14 týdnů, pokusy probíhaly od 1.3. 1994 do 28.5. 1994.

3.1.2. Roztoky, činidla, média

kultivační médium MEM:

1 díl MEM (SEVAC Praha), č.š. 89-45-123

9 dílů Aqua pro injectione (Biotika Lupča) č.š. 145.444.78

roztok NaHCO₃ 7,5 % (Úsol Praha) do lososové barvy č.š. 14587..12.

fyzilogický roztok (Spofa) š. 125,12,x,k, (FR)

Tůrkův roztok (Lékárna 05 02 11), vyroben 12.1. 1994

luminol [5 amino-2,3 dihydro-1,4 ftalazindion] (SIGMA, St. Louis, USA) č. š. 12n2n,5 atd.

3.1.3. Pomůcky a přístroje

skleněné zkumavky, kádinky, odměrné válce, skleněné pipety,

automatické pipety Finpipette

podložní a krycí mikroskopická sklička, Bůrkrova komůrka

preparační chirurgické nástroje - nůžky, pinzety, korková destička.

centrifuga (Janetzki K 23)

světelný mikroskop Amplival (Carl Zeiss Jena)

přístroj na měření chemiluminiscence - Berthold-Biolumat LB 9500T (SRN)

Polystyrénové zkumavky 15 ml, sterilní, (Dispolab Brno) č.š. 12.45

atd.

3.2. Pracovní postup

3.2.2. Příprava buněčných suspenzí

Myši jsme usmrtili cervikální dislokací.....

a) odběr peritoneálních makrofágů

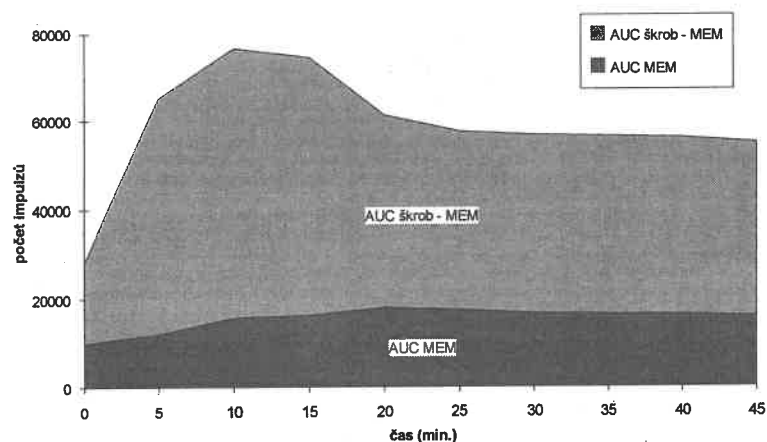
Po usmrcení myši jsme odpreparovali kůži na břiše. Do peritoneální dutiny jsme aplikovali 5 ml media MEM. Po občasné protřepání břišní dutiny jsme médium asi po 5 minutách odebrali pomocí injekční stříkačky do zkumavky. Získali jsme tak asi 3,5 až 4 ml suspenze buněk.....

3.3. Vyjádření výsledků

Při měření jsme získané hodnoty impulzů CL zaznamenávali do tabulek.....

Počet impulzů v daném časovém období vyjadřujeme pomocí plochy pod křivkou (respektive jako rozdíl ploch chemiluminiscenční aktivity způsobené škrobem a chemiluminiscenční aktivity nestimulovaných buněk). V podstatě je

Způsob výpočtu hodnot je patrný z následujícího obrázku:

App.4. Vyjádřování výsledků

A.4.1. Slovní popis výsledků

.....Tabulka č.5 obsahuje hodnoty stanovené v kontrolním pokusu. Z údajů vidíme, že největší metabolickou aktivitu ve všech případech vykazovaly peritoneální makrofágy, nejmenší pak splenocyty a střední aktivitu měly krevní granulocyty.....

.....Největší počet impulzů byl zaznamenán u všech fagocytujících buněk především po aplikaci částic DL-PLA-OX a L-PLA-OX. Částice L-PLA stimulovaly buňky již méně než částice s oxacilinem a částice DL-PLA z těchto látek nejméně, avšak ve srovnání s kontrolním pokusem byla aktivita všech buněk i vůči těmto látkám výrazně vyšší viz graf 7.2.

Grafy č.6-8 již názorněji ukazují jaké jsou rozdíly ve stimulaci chemiluminiscence mezi jednotlivými látkami a to jak v případě, kdy jsme použili chemiluminogenní aktivátor škrob, tak i v prostředí samotného média MEM.

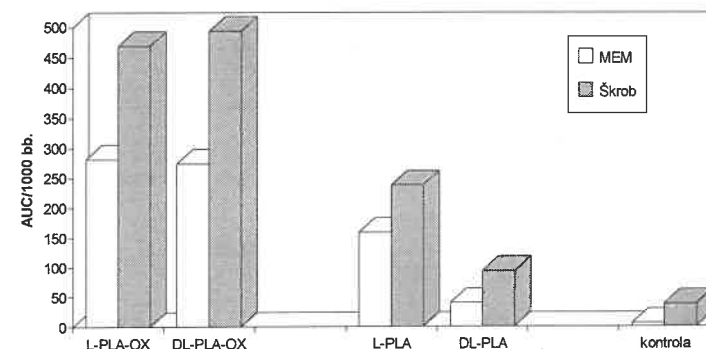
A.4.2. Záhlaví tabulky a grafu

Tab.4. Chemiluminiscenční aktivita fagocytujících buněk za 48h po intraperitoneální aplikaci DL-PLA-OX (500mg/kg)

čas (min.)	počet impulzů					
	leukocyty periferní krve		peritoneální makrofágy		splenocyty	
	MEM	škrob	MEM	škrob	MEM	škrob
0	161	170	11034	20115	6192	7428
5	173	5320	22028	42301	8903	42753
10	176	6103	17836	64953	8874	50286

Graf 7

Vliv částic L-PLA, DL-PLA, L-PLA-OX, DL-PLA-OX na fagocytární aktivitu peritoneálních makrofágů

App.5 Vzhled titulní stránky

Univerzita Karlova
Farmaceutická fakulta
katedra biologických a lékařských věd

**Využití chemiluminiscenční metody pro hodnocení
interakcí částic z biodegradabilního polymeru s
fagocytujícími buňkami VII.**

(díplomová práce)

Hradec Králové, 1994

Helena Dokončilová

Vlastní poznámky k vaší diplomce

chce zas mít tělo krásky,
 žádná khaki, žádné vrásky,
 do školy se totiž těší,
 její fotku na zeď věší,
 pomalu chystá si, co vezme k zápisu,
 na FaFUK poslala dva tucty dopisů.
 Zápis se blíží, khaki z ní mizí,
 Adélka tvoří si o škole vizi
 a přesně vidí v indexu jedničky
 k radosti rodičů, dědy i babičky.

Už je to tady, do školy jede,
 taťulda řídí, ona ho vede.
 Blíží se ke škole a už ji vidí,
 při vstupu do ní trochu se stydí,
 budoucích magister zástupy jsou tu
 a hrstka kluků tísni se v koutu.
 A pak byl před Adlou zas nový svět,
 když byla zapsána ve dvanáct pět.

Tři týdny utekly rychle jak voda,
 zas veze Adélku do Hradce Škoda.
 Auto je plné kufrů a tašek,
 všelikých konzerv, sklenic a flašek,
 tak tímto jídlem zavalí byt,
 neb učí se špatně, kdo není syt.
 Je plná lednice, mrazák i skříně,
 nikam se nevešla malinká dýně.
 Pak věci na sebe, sukýnky, košile,
 dala je do skříně k bramborám na filé.
 Nakonec sešity, knihy a židli,
 konečně Adélce dobře se bydlí.
 Zabrala postel a s ní dva stoly,
 chce mít na bytě vedoucí roli.

Odbyla pátá, někdo k ní leze,
 Ježíši Kriste, něco si veze,
 taky má knihy, jídlo a prádlo
 a navíc na sobě špeky a sádlo,
 vedle ní Adélka je jako sirka
 a tahle koule říká si Mirka,
 vyndává z batohů obrovské svetry,
 tři litry vína a jedny Petry.
 Otvírá skříně, ale však ouha,

polička poslední zbývá jí pouhá.
 Mirka však neváhá, místo si dělá,
 nemá už Adélka skříně, co měla.
 Za to má na zemi prádlo a filé,
 což není Adélce zrovna moc milé.
 Zatím se drží, vevnitř však bouří,
 když Mirka v kuchyni cigára kouří.
 Když přišly Klára, Zdena a Jitka,
 o skříně hnedka strhla se bitka.
 Létají knížky, padají židle,
 naštěstí dívky nemají vidle.
 Pak došla Jana s mužem a tchýní,
 než stihla pozdravit, dostala dýní.
 Adélka bojuje ze všech svých sil,
 aby kus lednice aspoň jí zbyl,
 o stůl už přišla, postel však brání,
 před prsty soupeřek oči si chrání,
 snaží se použít některé chvaty,
 Zdena však zezadu strhla z ní šaty.
 To jí však nevádí, škrábe a kouše,
 bojuje dále v Evině rouše,
 nakopla Zdenu, rve tričko Kláře,
 trochu se zpotila, má rudé tváře,
 modřinu pod okem, zlomený zub,
 spadla, když uklouzla po sáčku krup,
 bouchla se do hlavy, omdlela asi,
 a když se probírala, slyšela hlasy,
 byly to holky, dělily skříně,
 tak jak jim velela Janina tchýně.
 Každá má na věci skoro dvě poličky,
 po jednom stole a kousku ledničky.

Bitva už skončila, zavládl mír,
 Adélka večerí, pojídá sýr,
 s Klárou a Zdenkou šly brzo spát,
 na jednom pokoji snesou se ? - Snad.

-kopec-

Himalájské sny a probouzení

Pro začátek vás musím seznámit se svým rozpoložením, a tudíž i důvodem tohoto článku.

Mám velký životní sen, jako asi každý. Teda, abych byla přesná, mám jich víc. Před časem jsem si jeden splnila, když jsem se poflakovala po Americe (taky Vám o ní napíšu). Předběhli mě moji rodiče a tak to má být. Ukazují mi cestu a já po ní půjdu. Po téhle ano. Včera se po měsíci vrátili z Himalájí. Jsou trochu jiní, mají trochu jiné životní hodnoty a jsou strašně dobří. Hrozně moc je obdivuji, a tak mě teď nechte, abych jim ukradla jejich dobrodružství a zasvětila Vás do něj.

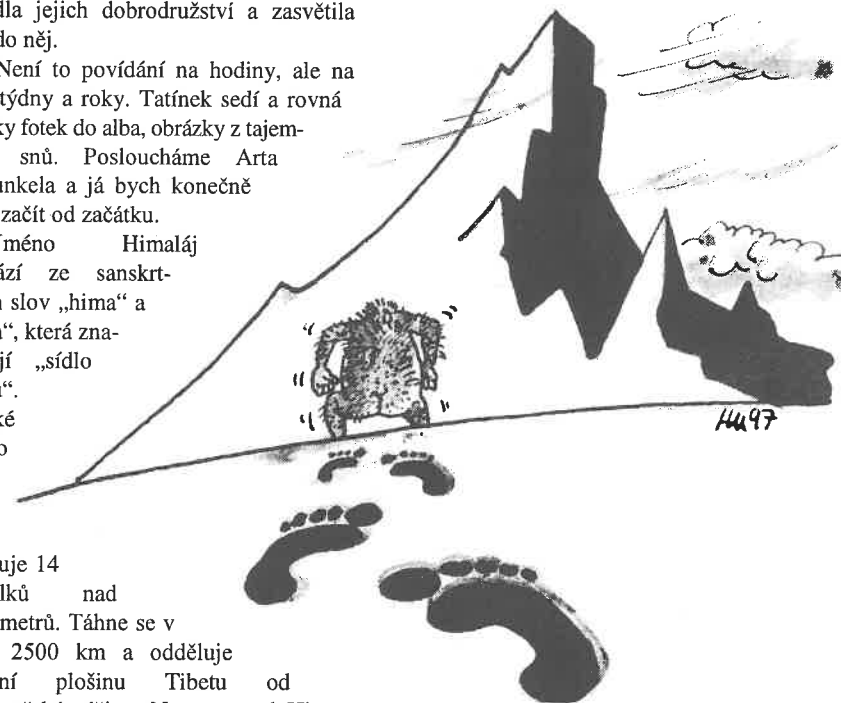
Není to povídání na hodiny, ale na dny, týdny a roky. Tatínek sedí a rovná desítky fotek do alba, obrázky z tajemných snů. Posloucháme Arta Garfunkela a já bych konečně měla začít od začátku.

Jméno Himaláj pochází ze sanskrtských slov „hima“ a „alaja“, která znamenají „sídlo sněhu“.
 Horské pásmo

zahrnuje 14 vrcholků nad 8000 metrů. Táhne se v délce 2500 km a odděluje náhorní plošinu Tibetu od Indoganžské nížiny. Na sever od Himalaje se rozkládá Čína, v níž žije čtvrtina

lidstva, na jih pak indický subkontinent skládající se z Indie, Pakistánu, Bangladéše, Nepálu, Bhútánu a z přilehlých ostrovů.

Dlouho nebylo známo, které místo na zemské kouli je nejvyšší. Teprve roku 1849 vyšla pravda na světlo. Čhomo-longma, božská „matka hor“, jak ji odedávna nazývali Tibeťané, neboli Mont Everest – jméno, které dali hoře Britové v roce 1856. Pokud někdy uslyšíte jméno Sagarmátha, nenechte se mýlit, je to jen jiný výraz pro tu samou

horu, tentokrát nepálský. Kvůli technickým možnostem dlouho nebylo možné změřit přesnou výšku hory. Ta byla uvedena až r. 1852 a zněla 8848 metrů.

Většina z vás asi zná Himaláj díky Everestu, ve skutečnosti se však tento horský masiv rozprostírá od východu k západu ve tvaru oblouku vyklenutého k severu s dvojím symetrickým zakončením spadajícím na jih. Na západě ukončuje Himaláj Nangáparvat (8125m), na východě Namče Barwa (7755m). Když si tak chvíli v klidu sednete a začnete si prohlížet obrázky a všimnete si výšek jednotlivých hor, připadá vám to jako sen. Je skoro nemožné, aby příroda něco takového stvořila a přece. Přece se tyčí až k nebi vrcholky, které spatřilo a pokořilo zatím jen velmi málo lidí. Příroda je tu nevyzpytatelná a ani ti nejlepší z nejlepších neví, jestli zde nenajdou smrt. Jedno z mála míst na zemi, které si člověk nepodrobil a asi nikdy nepodrobí.

Pojďte se teď ve stručnosti podívat, jak asi tenhle zázrak vznikl.

V nejstarších dobách se v této části zeměkoule prostíral rozlehlý oceán Téthys. Na jeho dně se ukládaly usazeniny,

z nichž později vznikla horstva. Na počátku existoval kontinent Gondwana, který se postupně zvedal jako kompaktní deska a na místech jeho zlomu vznikl příkop, v němž se nahromadily materiály, které byly časem vytlačeny vzhůru. Tak v nově vzniklých horách najdete i velmi staré vrstvy půdy.

Kontinent Gondwana se stále více přibližoval k Asii a tlaky, které tím vyvolal, vytvořily na jejím okraji od východu k západu první vrasy, zárodek dnešního Himaláje. Do masivu se pak rychle včlenily řeky, které nepramení v hlavním, nejvyšším horském pásmu, ale až dál na severu v transhimalájské vráse, která nedosahuje zdaleka výšek Himaláje. Tak tu najdeme 3 hlavní řeky: Cangpo, z níž se stane po překročení himalájské hradby Brahmaputra, svatou řeku Gangu a nakonec Ind.

To by bylo k historii ve stručnosti vše. V dalším pokračování se dozvíte o lidech, jednotlivých horách a dalších pokladech této nám tak vzdálené, a přece tak blízké oblasti.

-haf-

Patologie zdravého rozumu

Onemocnění postihující tkáň „zdravého rozumu“ je označováno jako chronická generalizovaná hňupidie. Postižení jsou převážně mladí lidé, zejména studenti vysokých škol, a to téměř výlučně ve zkouškovém období. V současné době je vypracována jediná teorie objasňující vysoké procento výskytu choroby u vysokoškolských studentů. Za příčinu je považován abnormální stres před zkouškami a kombinace středoškolského a vysokoškolského způsobu výuky prakti-

kovaná na některých fakultách. Mladý organismus, který se s takovým tlakem ještě nikdy nesetkal, se neumí bránit. Dochází k produkci patologických sloučenin způsobujících jeho zkázu. Průběh tohoto onemocnění – či spíše zkouškového syndromu – lze rozdělit do čtyř základních fází:

Primární fáze: Člověk se jeví normálně, má snahu se učit, čte dlouhá nerosrozumitelná souvětí, v jedné ruce ency-

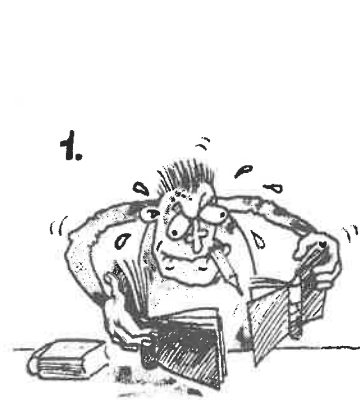
klopedický slovník, v druhé slovník cizích slov. Konečně dojde na konec věty, ale už si nepamatuje začátek, a tak začne znovu číst to samé souvětí, ale zatím mu to připadá zcela normální, asi se špatně soustředí, musí se více koncentrovat. Ale po pár dnech nastává fáze 2:

Sekundární fáze: Člověk ještě diskutuje o problému, neslušně však začíná nadávat na školu, počasí, jídlo v menze, na VX (doplňte si každý své oblíbené jméno, popř. jména). V této fázi také

začíná růst agresivita. Dny ke zkoušce utíkají mnohem rychleji než u fáze 1, plynule přecházíte do fáze 3.

Terciární fáze: Člověk je zdrcen, unaven, ale směje se – většinou hystericky – své situaci, neví, co tím sleduje.

Kvartérní fáze: Poslední, čtvrtá fáze už není veselá. Chtěli jste si opakovat, ale zjistíte, že vlastně nemáte co. V hlavě máte prázdno, pusto, ležíte na posteli, zornice rozšířené, těžce dýcháte s jediným přáním – mít to už za sebou.

Vzájemným pozorováním jsme u sebe zjistili podivné chování, které nešlo zařadit do žádné ze čtyř fází z minulých zkouškových období. Nezbylo tedy než rozšířit terminologii o postkvarterní stupeň.

Do **postkvarterního stadia** se dostává člověk, který si dá zkoušky velmi těsně za sebou, nejlépe den po dni. Nestihnou tedy u něj proběhnout základní čtyři fáze zoufalství, ale projeví se u něj okamžitě postkvarterní syndrom. Člověk může být aktivní i pasivní, mírný nebo agresivní, typický je však hlasitý nebo i tichý úsměv typu „debil“. Těmito symptomy pomalu začíná tzv. postkvarterní demence, která má později rychlý průběh a pokud nedojde k okamžitému zahájení terapie, končí tyto těžké případy na oddělení zvláštní psychiatrie.

Pseudokvarterní syndrom se projevuje těžkou apatií, podobnou apatii probíhající u kvarterní fáze. Člověk tuší, že s ním není něco v pořádku, že tělo postupně kolabuje. Smutné je, že celý svůj úpadek prožívá s plným vědomím, které koncentruje na jedinou myšlenku – přežít. Výrazná je snaha zachovat životně důležitou funkci – dýchání, která se však může obrátit proti poškozenému v podobě alkalózy z hyperventilace. Mírnější průběh a také lepší prognózu má aktivní pseudokvarterní syndrom, kdy pacient vůlí potlačí svou apatii a obrátí ji v přehnaně aktivní činnost. Takoví lidé se

vrhají do jakékoliv činnosti. Nejčastěji posedle uklízejí cokoliv, kdekoliv a kdykoliv. Jsou třeba schopni se pozdě v noci chopit vysavače a vysávat v bytě tytéž plochy, které luxovali např. před hodinou. U malého procenta těchto postižených existuje riziko náhlého kolapsu z totálního vyčerpání. Pseudokvarterní symptomy si můžeme snadno splést s kvarterními, které se vyskytují u člověka těsně před zkouškou. Tito lidé skutečně vypadají, jako by měli být druhý den zkoušeni. Opak je však pravdou. Zkouška následuje za několik týdnů nebo i měsíců. Po uplynutí této doby se u přeživších pacientů může rozvinout klasické zoufalství s jeho normálním průběhem, tedy primární, sekundární, terciární i kvarterní fáze. Pokud se po vykonání zkoušky, a to úspěšném i neúspěšném, nahmatá u pacienta třeba i slabý nitkovitý puls, je nutno okamžitě zahájit resuscitaci a neodepisovat jej. Je zde totiž poměrně vysoké procento zdárného návratu zkoušeného mezi živé.

Pokud se u dotyčného studenta v době, kdy ostatní spolužáci skládají jednu zkoušku za druhou, nevyskytuje v indexu zápis „započteno“, hovoříme o tzv. totálním pseudokvarterním syndromu (což znamená pochopitelně poněkud vystupňované příznaky syndromu pseudokvarterního).

B-1 COMPANY

Studijně-historicko-organizačně farmaceutická

(nikterak drastická)

Já studentík, prvak čilý, usedám teď ke stolu,
odložil jsem anorgánu, matiku i biolu.
Zahloubati chci se nyní do století minulých,
zanedlouho budu umět říct ve větech plynulých,
to, co moudrá historie
v sobě různých faktů skryje,
událostí, dat a jmen,
naučím se já teď všem.
Nejdřív spíše teorie a pak pojmů trochu,
kam zapadá farmacie v zdravotnickém molochu.
I zákony našel jsem tu, jak jen vzniká lék,
latinsky už zvládnou lehce i léčivý přípravek.
Odvětvové funkce teď však trochu se mi pletou,
na ty těžko odpovím já jednou chytrou větou.
Však dost bylo teorií, z pouček mi je podivně,
do proudu dějin farmacie vrhám já se dychtivě.

Od pravěku, kde prý lidé sežvýkali kdeco hravě,
než zjistili, co prospívá jejich játrům, plicím, hlavě.
Pak do Indie zavítám já za Čarakou věru,
v Číně zas dá Konfucius dech novému směru.
Čtyři živly v rovnováze jak na váze vždycky měj,
oheň, vodu, vzduch i zemi, jen mě Hippokrate netrestej.
Galenos byl vskutku machr, ať si kdo chce, co chce říká,
všimli jste si, že nám dodnes zbyla po něm galenika?
Ach, u svatého Damiána, co se mnou to tak vrtí?,
to nic, to jen židli značně má záda prodloužená trpí.

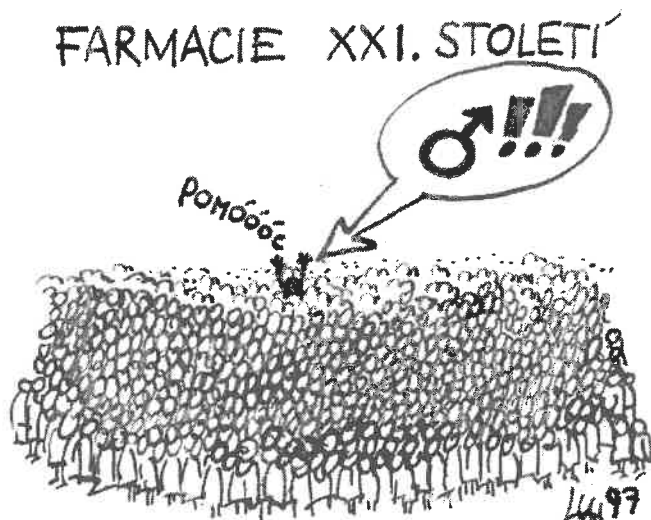
Kláštery a jejich taje i řády církevní už znám,
s jakou trochou přišli mniši, já si hnedle vyhledám.
Středověk, to léta temná snad údajně mají být,
koukněme však jaký profil měl mít tehdy lékárník.

Nepatřím již k opozdilcům, co nemají ani šajn,
bez váhání odpovím já, kdo byl Theophrastus Bombastus
von Hohenheim.

Alchymie, trochu omyl, ale přesto krásná věda,
učenci i mudrcové, kdo jen může, pilně hledá,
elixír mládí, zlato či snad neviditelnosti šál,
magistr Kelly i sám Rudolf šťasten by se jistě smál.

Řády, spisy, lékopisy,
stejně dneska jako kdysi,
platit by měly po právu,
já teď lehce sypu z rukávu,
co že přinesl v Rakousích
zdravotní generální normativ.

A jak vyvíjí se školství a kam až dnes dospělo?
V tom bych se moc nechtěl vrtat, toť otázka dost na tělo.
Fantová Elsa, první to žena,
v taje farmacie zasvěcena.
To dneska se nám mírně zvrhlo,
co děv se ke studiu vrhlo
a muže abys hledal lupou,
pod tou ženských děsnou kupou.

Co mi zbylo? Dnešek, zítřek, i to se vědět vyplatí,
průmysl, spolky, pojišťovny, zda-li ty nám všechno zaplatí?

Knihy jsem zavřel, vložil poznámky v desky,
před zítřejší zkouškou natáhnu se hezky.
Mé nervy trochu podrážděné mí spolužáci zklidnili,
vždyť mi všichni v jednom kuse a dokola tvrdili:
„Tady zradu nečekej a nenervuj se už,
uvidíš to za rok, za dva, jinde ti bude mnohem hůř!“

E. P.

Proč tu jsem?

Chce se mi spát. Jsem unavená, ale přesto ne a ne usnout. Mé spolubydlící klidně oddychují v pravidelných intervalech. Nebo že by také jenom předstíraly spánek? Kdyby mě to bavilo, počítala bych i ovečky. Raději ale rekapituluji dnešní, vlastně už včerejší den. Den? Spíš život. Kolik už jsem toho zvládla? A kolik nezvládla? Co mě čeká dnes? A zítra?

Život utíká a já se zatím ještě nestihla ani pořádně nadechnout. Ráno ještě za tmy letím do školy. Tři semináře – tři písemky. Něco poradí kámoška, něco pomocná kartička (tahák), něco vyplodí můj mozek, pokud ho nastartuji hned po ránu kávou v hnědém kelímku ze školního automatu. V anále se mi ještě ke všemu nechtěla povést žádná zkouška. Amin. Vycházel primární, byl terciární. Tak příště. Potmě zpátky na kolej. nejraději bych sebou plácla do postele s nějakou pohodovou knížkou. Pomalu nemám sílu si uvařit večeři. A to mě ještě čeká orgána. Ničemu nerozumím. Keton nelze oxidovat. Tak proč v této reakci zoxidoval? Asi to bude brutální oxidace. Že já se

na to nepodívala o víkend. Ale proč? Neděle je od toho, aby se nic nedělo. Tím se řídím. Dělal jsem to, co mě baví. Aerobic, horské kolo, víno a pokec s bývalou spolužačkou.

Proč jsem jen lezla na farmačku? Vždyť na to nemám! Tyhle informace nikdy nemůžu narvat do své hlavinky. Že já neposlechla mámu, když říkala: „Jdi na pedák“. Ale co s pedákem. Učit by mě nebavilo. Neměla bych trpělivost ani s prepubescenty ani s pubescenty. Brzy by ze mě byla klasická neurotická učitelka, která by dirigovala život nejen svým žákům, ale i své rodině.

Tuto školu prostě dodělat musím. Dokud mě nevyrazí, sama nepůjdu. Proč bych šla? Pracovat jako magistra v lékárně chci, lidi jsou zde skvělí, někteří více, někteří méně, některé ráda mám, jiné ne. Život bez překážek by byl asi nudný (občas přemýšlím, jestli si básník něco nenalhá do kapsy), tak půjdu a budu je překonávat.

Zdravičko

SOUTĚŽ! SOUTĚŽ! SOUTĚŽ!

SOUTĚŽ! SOUTĚŽ! SOUTĚŽ!

Vzhledem k Vašemu velkému zájmu o soutěžení si dovoluujeme navázat na tuto tradici a předkládáme Vám nový zábavný kviz. Při tomto testíku zjistíte, jak Vám v paměti uvízly různé filmy naší i světové produkce. Je třeba zapojit fantazii, důvtip a logicko-nelogické myšlení. Nachystali jsme pro Vás seznam 17 pozměněných

názvů známých filmů. Vaším úkolem, jak je zřejmé, je vrátit těmto šifram původní znění.

Cena pro nejlepšího luštila jsou dvě volné vstupenky do videoklubu na Palachových kolejkách. Pokud Vás bude víc, výherce určí los.

Pomůcky k luštění:

- počet slov v novém názvu odpovídá počtu slov v originále
- slovní druhy jsou zachovány (sloveso = sloveso)
- využíváte negací a slov ze stejných okruhů
- čtyři ze čtyřech obyvatelek E 17 doporučují předem indukovat

ZAHRANIČNÍ FILMY:

Takoví nenormální záchranáři
Týden závislosti
Předtím než jsi usnul
Slušný podvrh
Papaya v žáru
Hnědá ledvina 007
Bezpečné stání
Mír Nováků

ČESKÉ FILMY:

Zprznění chlapců na Moravě
Kříč
Ladka už snídala

TANAP (1. díl) & Nalezený vesmír (2. díl)
Český zdravý
Děti ve strakatém
Jedinec kontra Jirka Sirka
Delikvent z domova důchodců
Chlupy

SPECIALITA PRO ZVLÁŠTĚ INDUKOVANÉ:

Rozchod na kontaktní čočky

Odpovědi se jménem a kontaktem na Vás vhazujte do krabíčky Nauzičky na nástěnce SČSF (u vchodu na fakultu), nebo noste přímo na E 17 do tří týdnů od vydání tohoto čísla. Jméno výherce a správné odpovědi se dozvíte v březnovém čísle.

POZOR!!! Redakci Nauzey se tento kviz natolik zalíbil, že se rozhodla věnovat správným luštitelům ceny. Pokud snad nemáte čím zapisovat přednášky nebo se ke komu stulit v noci (členy redakce nepůjčujeme, jedná se o krásné nafukovací medvídky), tak se snažte.

PENÍZE

Peníze, peníze, peníze.... Ten věčný problém, kde je vzít. Každý jich máme málo – ať už vám v peněženke cinkají poslední koruny nebo šustí tisícovky, vždycky potřebujeme víc.

A tak se vydáváme na brigády, žádáme o podpory, odečítáme se rodičům v daních. A víte, že se často ošidíte? Že nemusíte platit tolik? Že v některých případech vám vrátí to, co vám na brigádě strhli jako daň? Že když žádáte o sociální podporu a nejste hlášeni k trvalému po-

bytu u rodičů, tak vůbec nezáleží na jejich příjmu? Že naopak můžete zaplatit penále, když se hned po ukončení studia nepřihlásíte u zdravotní pojišťovny?....

Je toho hodně, na co se zapomíná, a proto jsme se rozhodli zařadit do časopisu tuto (snad) pravidelnou „finanční“ rubriku. Za nápad děkujeme paní Nechvřilové, fakultní mzdové účetní.

Pro začátek se trochu probereme tématem:

ZDRAVOTNÍ POJIŠTĚNÍ

Ale pozor! Při předčasném ukončení studia přestává stát platit pojištění ke dni ukončení studia.

A teď něco pro vdavekchtivé studentky – na nezaopatřenost dítěte nemá vliv uzavření sňatku se zaopatřenou osobou – pojištění za tyto studenty i nadále platí stát. Pokud budou tito studenti při studiu zaměstnáni nebo budou vykonávat samostatnou výdělečnou činnost, budou mít při stanovení vyměrovacího základu pro výpočet pojistného nárok na odpočet částky 2000 Kč v měsíci, ve kterém je za ně po celý kalendářní měsíc plátcem pojistného na zdravotní pojištění stát.

A teď ještě pár slov pro ty, kteří si chtějí vylepšit rozpočet vlastní prací; ať už občasnou brigádou nebo dlouhodobějším zaměstnáním na část úvazku. Pokud patříte mezi tzv. „nezaopatřené děti“ (= platí za vás pojištění stát), máte nárok na odpočet 2000 Kč z vyměrovacího základu pro výpočet zdravotního pojištění. Je to částka, ze které za vás platí pojištění stát. A ještě něco – zdravotní pojištění se hradí

My všichni, studenti, jsme zařazeni do kategorie osob, za které je plátcem pojistného na zdravotní pojištění stát, protože jsme „nezaopatřené“ děti. Nesmíme však studium přerušit. A pozor – pro účely veřejného zdravotního pojištění se za neopatřené dítě považuje do 31.12. 1998 i student vysoké školy starší 26 let. (Jen tak mimochodem – stát za nás platí zdravotní pojišťovně 270 Kč měsíčně).

Důležité upozornění pro studenty 5. ročníku: Za soustavou přípravu na budoucí povolání se považuje jeden měsíc po měsíci, v němž bylo ukončeno vysokoškolské studium – to je vykonání poslední školní povinnosti (zkoušky, obhajoby diplomky).

Takže např. pokud uděláte v červnu obhajobu a máte hotové všechny zkoušky, končí tím vaše studium. Stát pak za vás uhradí pojištění ještě za červenec, ale pokud v srpnu nenastoupíte do zaměstnání, musíte si uhradit pojištění ve výši 270 Kč již sami. Ušetříte si tak zpětně i vysoké částky na penále.

ve výši 13,5 % z vyměřovacího základu (= název pro hrubou mzdu zmenšenou o povolené srážky). Třetina z toho se vám strhne z hrubého výdělku a dvě třetiny doplatí váš zaměstnavatel. Pokud je seri-

ózní, ví to. A pokud není, pak je jen dobře, že to víte alespoň vy a můžete se hájit při případných nesrovnalostech.

-jirik-
-niki-

Konečník

Konečník, konec, konečná, ukončeno... Ta slova v sobě mají nějakou definitivu. I když není to zase tak úplná definitivita. Konec něčeho znamená vždy začátek něčeho jiného – nového, dosud neprožitého. Říkáte si – neprožitého? Vždyť přece půjdu do školy jako každý den. Ale co kdyby právě zítra přistáli na „nádvoří“ mezi naší fakultou a VLA zelení mužiči z vesmíru nebo tam jen bude neznámá babča krmit holuby rohlíkem. A cesta do školy, přestože stejná jako vždy, se na jednou něčím liší.

Snad jen o jednom konci si myslím, že je definitivní. Nevím proč, ale nějak se mi nechce ho pojmenovat. Ne, že bych se bál, ale nechci polemizovat o jeho opravdové konečnosti. Nejsem muslim, abych věřil v sedmé nebe, a naštěstí ani nevyznám hinduismus, protože za všechny hříchy bych se jistě ve svém příštím životě převtělil do kamene. Do

kamene, který vidí, slyší i cítí, jak ho rozbíjejí, ale nemůže s tím nic dělat, protože není živý. Jak důmyslný trest.

Ostatní takzvané konce jsou tedy, myslím, relativní, i když se to nezdá. Vlak taky na konečné nesešrotují – jen se přepřáhne lokomotiva a je tu nový vlak, který jede jiným směrem. Vůbec celý svět je takový zvláštní koloběh začátků a konců; či spíše konců a začátků. Jaký to div – konec housenky a najednou počátek motýla. Konec dne, začátek noci – a naopak. Konec semestru, začátek zkoušek – a naopak! A vlastně jen na nás záleží, jaký bude konec, protože o něm se rozhoduje od začátku.

Nezoufejte proto, že něco končí. Určitě pak začne něco lepšího – ale musíte se snažit a překonat nesnáze. Protože i když se takzvaný „Den blbec“ táhne i čtrnáct dní, stejně jednou skončí!!!

-jirik-

Hledáme lékárníky (i čerstvé absolventy)

Výhodné platové podmínky

POZOR!!! Možnost získání bytu!

Kontakt: Lékárna U slunce Mgr. Ludmila Freibergová

Thomayerova 8 Děčín IV 50402

Telefon: 0412/22373

ČAROKRÁSNO

Klára Havránková

Ležím
napůl živá
a napůl ve snech
Slzy se mísí
s třpytem hvězd
A všechno je to div
Hory
posypané cukrem
lana, skoby a
karabiny
Slunce, sníh a skály
tvrdá příchut' života
Kámen
rotpraskaný tisíci větry
z jihu i severu
praskliny a trhliny
pavoučí sítě
bez stvořitelů
Kapka vody, která
by chtěla tít
a velké obrovské nebe
Roztáhnout prsty
a propadnout do
vzpomínek
Ostré skalní hroty
lesknoucí se v nedozírnu.
Perly kutálející se
po zemském povrchu

a ticho
život a smrt
červánky a probouzení
svítání a usínání
královský měsíc
v kočáře

NEZAPOMEŇTE:

- ✓ zúčastnit se soutěže
- ✓ zkompletovat si návod na diplomovou práci
(viz minulé číslo)
- ✓ napsat nám svůj názor na Nauzeu
- ✓ svěřit se s tím, co vás v poslední době naštvalo
- ✓ dodat svá „šuplíková“ díla
- ✓ přiznat si, že nám chcete pomoci
(psát, kreslit, zařizovat,.....)
- ✓ PEČLIVĚ SI TUTO NAUZEU PŘEČÍST